

ਬਪਤਿਸਮਾ

ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦਾ ਹੈ

‘ਇਉਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਾਂ ਅਪੁੱਲੋਸ ਭਰਿੰਬਸ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਪੌਲਸ ਉਪਰਲੇ ਇਲਾਗਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਕੇ ਅਫਸੂਸ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਕਈ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ... ਫਿਰ ਤੁਸਾਂ ਕਾਹਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ? ਉਹ ਬੋਲੇ, ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ। ਉਪਰੰਤ ਪੌਲਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਤੌਬਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 1-5)।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰੀ ਦਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ ਕੁਝ ਨੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਦੁਬਾਰਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਪਾ ਕੇ ਉਹਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਜ਼ਹਾਰ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 19: 1-5)। ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੁਣ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਉਹ ਇੱਕੋ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ (ਅਫਸੀਆਂ 4: 5)। ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਹੜਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਸਗੋਂ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਫੇਰ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਯਿਸੂ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9: 15-17) ਜੋ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 24) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੁਰਾਣਾ ਨੇਮ, ਜਿਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਕਾਇਮ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 10: 9), ਯੂਹੰਨਾ, ਯਿਸੂ (ਮੱਤੀ 15: 24) ਅਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ (ਮੱਤੀ 10: 5, 6) ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਂਗ ਇਸਰਾਏਲੀਆਂ ਲਈ ਹੀ ਸੀ (ਕੁਚ 34: 28, 29; 1 ਰਾਜਿਆਂ 8: 9, 21; ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 5: 1-5)।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਸਿੱਖਿਆ

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ, ਭਾਵੇਂ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ (ਲੁਕਾ 3:3-13), ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਫਰਕ ਸਨ। ਇਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਖੁਸ਼ਬੁਰੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 16: 15, 16)। ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਯਿਸੂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37, 41; 8:14; 11:1; 16:14; 18:8; 19:5)।

ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ

ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਮਰਕੁਸ 16: 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 12; 18:8; 19:4, 5) ਜੋ ਵਚਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 17:20; 20:30, 31; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 15: 7; 17:11; ਰੋਮੀਆਂ 10: 17)। ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ, ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (ਯੂਹੰਨਾ 8:24; ਇਬਰਾਹੀਆਂ 11:6)। ਜੋ ਕਿ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਵਿਚ (ਰੋਮੀਆਂ 10:9; 1 ਯੂਹੰਨਾ 5:1), ਉਹਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ (ਰੋਮੀਆਂ 10:9) ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ (ਰੋਮੀਆਂ 3:25; 5:9) ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਬਗੈਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਸੁੱਕੇ ਪਾਪੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਗਿੱਲਾ ਪਾਪੀ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਏਗਾ।

ਤੌਬਾ

ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੁਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ, ਤੌਬਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਂ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਤੌਬਾ ਸੌਚ ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 3:8; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 3:19; 26:20)।

ਪਛਤਾਵੇ, ਖੇਦ ਅਤੇ ਉਦਾਸੀ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ; ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੌਬਾ ਦਾ ਕਾਰਣ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ (2 ਕੁਰਿੰਬੀਆਂ 7:8, 9)। ਤੌਬਾ ਉਹ ਮੌਝ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਜਗ੍ਹਾ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੰਜ ਕਹੇ ਕਿ ਯਿਸੂ ਲਈ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾਉਣਾ ਹੈ।

ਇਕਰਾਰ

ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਆਇਤ, ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:37 ਵਿਚ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਬਾਰੇ ਹਿਊਂਗੇ ਮੇਕੋਰਡ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

[ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਲੇਖਾਂ] ਚੋਂ ਆਇਤ 37 ਦਾ ਨਾ ਹੋਣਾ ਵਚਨ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਆਲੋਚਕਾਂ ਲਈ ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਸਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਆਇਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਛੇਵੀਂ ਸਦੀ [ਈ] ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੀਆਂ ਲਾਤੀਨੀ ਹੱਥ ਲਿਖਤਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਦੀ ਦੇ ਇਰੇਨਿਊਸ ਵਿਚ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਥਾਤ ਇਸ ਦੀ ਰੋਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕੱਢਣ ਨਾਲ ਇਕ ਬੇਜੋੜ ਵਕਫ਼ਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੋਪੀਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪੁਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁੱਛ ਕੇ ਕਿ ਉਹਦੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕੀ ਰੋਕ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਉਹਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤਿਆਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਕੇ ਰੱਖ ਖੜਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਆਇਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਜੁਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਇਲਾਵਾ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:37 ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਂਕੜਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 10:9, 10; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:11; 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 6:13; 1 ਯੂਹੀਨਾ 4:15)।¹

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਂਗ ਹੀ (ਮਰਕੁਸ 16:16) ਜਿਸੂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ (ਰੋਮੀਆਂ 10:9) ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਲਈ ਇਕ ਸਰਤ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਜਿਸੂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਹੀ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ?

ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਿਆਰਥ *omologeses* (''ਇਕਰਾਰ,'' ਰੋਮੀਆਂ 10:9) ਦੇ ਨਾਲ *ean* (''ਜੇ'') ਦੀ ਯੂਨਾਨੀ ਵਾਕ ਰਚਨਾ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇਕ ਵਾਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਬਰਟ ਡਬਲਯੂ. ਫੰਕ ਨੇ, ਏ ਗ੍ਰੀਕ ਗ੍ਰਾਮਰ ਆਫ ਦਾ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੇਂਟ ਵਿਚ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਸੰਭਾਵੀ ਸ਼ਿਆਰਥ ਦਾ ਵਰਣਨ ''punctiliar, ingressive, complexive'' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਭੂਤਕਾਲ ਸੰਭਾਵੀ ਲੰਮਾ, ਦੇਰ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਇਕ ਵਾਰ ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ।

ਬਿਸਲੇ-ਮੁਰੇ ਨੇ ਰੋਮੀਆਂ 10:9 ਨਾਲ ''ਜਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ'' ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਠੀਕ ਹੀ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਕਰਾਰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੁੰਹ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੱਤੀ 28:18 ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ 7:13, 14 ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ''ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਮੁਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, 'ਜਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ' ਦਾ ਸੌਖਾ ਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।''²

ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਰੋਮੀਆਂ 10:9, 10 ਬਾਰੇ ਉਹਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਬਚਾਏ ਜਾਣ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਰਪਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੁਕਤੀ।³

ਇਸ ਚਰਚਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀਆਂ 10:9 ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਵਾਕ ‘‘ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ’’ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਪੱਧੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ, ਉਹਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਛਟਕਰੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੀ ਅਸੀਮ ਕਿਰਪਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਦੀ ਅਨੰਦਪੂਰਵਕ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਸੁਣਨਾ ਇਕ ਅਨਿਖੱਝਵੇਂ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕੰਮ ਭਾਵ ਪਮੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।⁴

ਜੀ ਉੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਵਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਲਾ ਨਵਜਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ?

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹੀ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਸ਼ਬਦੀ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਰਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਜੀ ਉੱਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ, ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 1:39; ਯਸਾਯਾਹ 7:16), ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਾਪੀ ਨਹੀਂ ਹਨ (ਯੂਹੇਨਾ 9:41)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਧਰਮੀ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਹਿਜ਼ੀਏਲ 18:20)। ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹਨ (ਮੱਤੀ 19:14)।

ਦੂਜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਫਿਰ ਗਲਤ ਅਨੁਵਾਦ। ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 51:5 ਦੇ ਮੂਲ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ‘‘ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬਦੀ ਵਿਚ ਜੰਮਿਆ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵਿਚ ਲਿਆ।’’⁵ ਕੁਝ ਅਪਵਾਦ ਹੋਣਗੇ (ਵੇਖੋ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੇ NIV ਅਤੇ RSV ਅਨੁਵਾਦ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਦਮ ਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲੀ ਆਇਤ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਵਰਨਾ ਤਕਰੀਬਨ ਸਾਰੇ ਅਨੁਵਾਦ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਾਊਂਦ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉਸ ਮਾਹੌਲ ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪੈਦਾ

ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦਾਊਦ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਾਪੀ ਸੀ।

ਇਕ ਕਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਦਾਊਦ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਸ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜਾ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ‘‘ਮੈਂ ਕੜਾਕੇ ਦੀ ਠੰਡ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪਿਆ, ਅਤੇ ਬਰਫੀਲੇ ਤੂਫਾਨ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ; ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨਾਪਸੰਦ ਮੌਸਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।’’ ਅਜਿਹੇ ਵਾਕ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਬਰਫ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਣਚਾਹੇ ਮੌਸਮ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹਨੂੰ ਰਹਿਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਲੈਸਲੀ ਐਸ. ਮੈਕਾਅ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਇਹਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੁੱਖ ਵਿਚ ਪੈਣ ਦੇ ਸਰੀਰਕ ਕੰਮ ਦੇ ਪਾਪ ਵਿਚ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਸੁਭਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਇਤ ਦਾ ਇਨਾ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਵਿਚ ਬੜੇ ਹੀ ਉਲੜਣ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਲੜੇ ਹਾਂ।’’⁶

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਦਾ ਪਾਪ ਮੌਤ, ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਿਚ ਕਸ਼ਟ, ਸਰਾਪਤ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਕਾਰਣ ਦਾ ਬਣਿਆ (ਉਤਪਤ 3: 1-22) ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਗਿੜਿਆ ਸੁਭਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਮੀਰਾਸ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਦਾ ਬੱਚਾ ਉਹਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤਾਂ ਭੁਗਤ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਹਮਲੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਮੁਜਰਮ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਦੇ ਪਾਪ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਤਾਂ ਭੁਗਤਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਹਰ ਕੋਈ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਦੇਵੇਗਾ (2 ਭੁਰਿਬੀਆਂ 5: 10)।

ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਆਦਮੀ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਦੀ ਸਿਆਣ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ’’ (ਉਤਪਤ 3: 22)। ਯਕੀਨਨ ਹੀ ਕੋਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚਲਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ (ਯਸਾਯਾਹ 7: 16), ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਸੈਤਾਨ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਲੋਭ ਦੇ ਕਾਰਣ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤੀਜੀ ਗੱਲ, ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਵਜਨਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 9) ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੋਲੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ (ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਦੀ ਪੋਥੀ 12: 7; ਜਕਰਯਾਹ 12: 1)। ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਰੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਬੁਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਚੌਥੀ ਗੱਲ, ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਨਵਜਨਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਉਦਾਹਰਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਪੂਰੇ-ਪੂਰੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਵਿਸਵਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ‘‘ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਤੀਵੀਆਂ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8: 12) ਦੋਵੇਂ ਸਨ, ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਬੱਚੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਘਰ’’ ਜਾਂ ‘‘ਘਰਾਣਾ’’ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਯੂਸਫ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ‘‘ਘਰਾਣੇ ਅਰ ਨਿਆਣਿਆਂ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ’’ (ਉਤਪਤ 47:24) ਭੋਜਨ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ‘‘ਘਰ’’ ਜਾਂ ‘‘ਘਰਾਣਾ’’ ਹੈ ਉੱਥੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇਕ ਇਕਾਈ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ (ਯੂਰੰਨਾ 4:53; ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:22; ਤੀਤੁਸ 1:11; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:7) ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਬਨਨ ਦੇ ਹਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਇਹੀ ਗੱਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ:

1. ਪਤਰਸ ਤੋਂ ਸੁਣ ਕੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:14-36) ਜਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:36) ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:37), ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਕਰਕੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਹਦੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਮੁਤਾਬਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:41 ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

2. ਕੁਰਨੋਲਿਊਸ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭੈ ਰੱਖਦਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:2), ਸੰਦੇਸ਼ ਸੁਣਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:33), ਉਸ ਨੇ ਵਚਨ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11:1), ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:44-46) ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:48)। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

3. ਲੁਦੀਆ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਲਈ ‘‘ਆਪਣਾ ਟੱਬਰ’’ ਅਤੇ ‘‘ਮੇਰਾ ਘਰ’’ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:15), ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦਾ ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ‘‘ਸਾਡਾ’’ ਘਰ ਕਹਿੰਦੀ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਕੁਝਾਗੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਦੇ ਬੱਚੇ ਸਨ।

4. ਪੌਲਸ ਨੇ ਫਿਲਿੱਪੀ ਦਰੋਗੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:32)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਕੀਤਾ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 16:34)। ਪਰ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਅਨੰਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ।

5. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 18:8)। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਇਸ ਲਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 1:14)।

6. ਪੌਲਸ ਨੇ ਸਤਫਨਾਸ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 1:16)। ਇਸ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ (1 ਕੁਰਿੰਧੀਆਂ 16:15), ਜੋ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਰਨਾ ਨਾਮੁਮਕਨ ਸੀ।

ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਤਰਕ ਕੋਰੀ ਕਲਪਨਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਵੇਂ ਨੋਮ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਨਣ ਯੋਗ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; 22:16) ਅਤੇ ਉਹ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸੁਨਤ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ ਹੈ?

ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦਿਆਂ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਅਤੇ ਸੁਨਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨੇਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਸੁਨਤ ਅਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤਲਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਸੁਨਤ ਇਕ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿ ਯਾਹਵੇਹ ਉਹਦਾ ਖੁਦਾ ਹੈ (ਉਤਪਤ 17:7-11) ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਅੱਠ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ (ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੇਥੀ 12:3) ਜਦ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਆਤਮਕ ਜਨਮ ਹੈ ਜੋ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3-5; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:26, 27)। ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 1:22; ਗਲਾਤੀਆਂ 4:6; ਅਫਸੀਆਂ 1:13, 14; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਸੁਨਤ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਨਤ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਦਾ ਮਾਸ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਅਰਥ ਵਿਚ (ਕੁਲੱਸੀਆਂ 2:11, 12)। ਇਸ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਸੁਨਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਸੁਨਤ ਵਿਚ ਮਾਸ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਮਨੋਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਰਨੀ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਰੂਹਾਨੀ ਜਨਮ ਹੈ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਜ਼ਿਦਗੀ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਸੁਨਤ ਸਰੀਰਕ ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਸਰੀਰਕ ਬਦਲਾਅ ਹੈ।

ਜਨਮ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨੇਮ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸੁਨਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਬਪਤਿਸਮਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਯਥਾਰਥ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਆਤਮਕ ਯਥਾਰਥਾਂ ਦੇ ਅਲੰਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਾਈਬਲ ਸੁਨਤ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਰੀਰਕ ਜਨਮ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਏ ਗਏ ਆਤਮਿਕ ਜਨਮ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਦਾਨ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਚੱਸਦੀ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਅਤੇ ਸੁਨਤ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਬਲਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਨਮ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਨਤ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੈ।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕ ਕੇ, ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜਾਂ ਡੁਬਕੀ ਦੇ ਕੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬੈਪਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਅਰਥ ਡੁਬਕੀ ਜਾਂ ਗੋਤਾ ਹੈ। ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼) ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਕੋਸ਼ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਕ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਗੱਲ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ‘ਬਪਤਿਸਮੇ’ ਦੇ ਮੂਲ ਬਾਰੇ ਇਕ ਮਨ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ‘baptize’ (ਬੈਪਟਾਈਜ਼), ਮੱਧ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ‘baptizen’ (ਬੈਪਟਿਜ਼ਨ) ਤੋਂ, ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਬਦ ‘baptizer’ (ਬੈਪਟਾਈਜ਼ਰ) ਤੋਂ, ਲਾਤੀਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘baptizare’ (ਬੈਪਟਿਜ਼ੇਰ) ਤੋਂ, ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ‘baptizein’ (ਬੈਪਟਿਜ਼ੇਨ) ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਡਬਕੀ ਦੇਣਾ’।⁷

ਕਈ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ‘ਬਪਤਿਸਮਾ’ ਰੂਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉੱਥੇ ‘ਡਬਕੀ ਦੇਣਾ’ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਬੈਪਟਿਜ਼ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ‘ਡੋਬਣਾ’ ਦਾ ਅਰਥ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ‘ਬੈਪਟਾਈਜ਼’ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬੈਪਟਿਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਇਕ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਦਰਭ ਤਾਂ ਡਬਕੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਹੀ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਸਗੋਂ ਲੋਕ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯਦਰਦਨ ਦਰਿਆ 'ਚ ਆਉਂਦੇ ਸਨ (ਮੱਤੀ 3:6)। ਉਹਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹ ਥਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਪਾਣੀ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 3:23)। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਪਤਿਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਲੋਕ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ, ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਗਏ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ (ਮੱਤੀ 3:16; ਮਰਕੁਸ 1:10; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:38, 39)। ਜੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛਿੜਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਡੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਮੰਜੂਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਉਸਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਝੱਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਪੌਲਸ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4; ਕੁਲੱਸੀਆਂ 2:12)। ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਣਾ ਅਤੇ ਡੋਲਿਆ ਜਾਣਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦਫਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ। ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕੰਨਫ੍ਰੈਂਟਿਟੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ ਰੋਮੀਆਂ 6:4 ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ‘ਸੰਤ ਪੌਲਸ ਮੂਲ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਆਮ ਢੰਗ, ਡਬਕੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਦੇਹ ਦੇ ਕਬਰ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ 'ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਪੌਲਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਰਸਮ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਵੇਖਦਾ ਹੈ।’⁸

ਜਰੂਸਲੇਮ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਰੋਮੀਆਂ 6:3-9 ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ‘ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡਬਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (‘ਬਪਤਿਸਮੇ’ ਦਾ ਵਿਕਾਸਾਤਮਕ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਡਬਕੀ ਦੇਣਾ’)।’⁹

ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਮੁਤਾਬਕ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਡਬਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਣਾ ਜਾਂ ਡੋਲੁਣਾ। ਪਰ ਕੀ ਪਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਛਿੜਕਾਅ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਡੋਲੁਣ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਇਕ ਰੂਪ ਮੰਨ ਲਵੇ ਜਦ ਕਿ ਇਸ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਸਾਫ਼ ਅਰਥ ਡਬਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ? ਸਾਇਦ ਇੱਥੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਇਕ ਗੱਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ: ‘ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿਚ ਦਿਆਨਤਦਾਰ ਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤ ਵਿਚ ਵੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ’, ਅਤੇ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਬਹੁਤ ਵਿਚ ਵੀ ਬੇਈਮਾਨ ਹੈ’ (ਲੂਕਾ 16:10)। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਉਹਨੂੰ ਛੋਟੀ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇਗਾ? (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 5:19)।

ਬਪਤਿਸਮਾ ਕੌਣ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਣਾ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੁਤਬੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਤਾ ਹੀ ਨਾ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਮਾਫ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਬਜਾਏ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਸਮਰਪਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਅਹਿਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਦਿਲੋਂ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 17, 18)।

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮਸੀਹੀ ਬਣ ਜਾਏਗਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਵੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਰੁਤਬਾ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਜੇ ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਬਾਈਬਲ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਾਰ

ਧਾਰਮਿਕ ਜਗਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਅਖਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹਰੇਕ ਕੰਮ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਅਫਸੀਆਂ 4: 5)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫ਼ੀ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਕੇ ਮਨੋਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮਰਨ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਿਹੜੀ ਬਪਤਿਸਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੱਲ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੀ ਕਦਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਡੇਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਰਸਮ ਬਣਾ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖ ਕੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਵਾਲੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਨਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ, ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇਕ ਨਵਾਂ ਜੀਵਨ ਜੀ ਸਕਣ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜਿੰਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕੋ ਸਹੀ ਬਪਤਿਸਮਾ ਹੈ, ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲੈਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਹਿਊਗੋ ਮੇਕਾਰਡ, ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਹੈਂਡਰਸਨ, ਟੈਨਿਸੀ: ਫ੍ਰੈਂਡ ਹਾਰਡਮੈਨ ਕਾਲਜ, 1988), 520. ²ਜੀ. ਆਰ. ਬਿਸਲੇ-ਮੁਰੇ, ਬੈਪਟਿਜਾਮ ਇਨ ਦਾ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਸਿਪਾਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1977), 87. ³ਉਹੀ., 103. ⁴ਉਹੀ., 272. ⁵ਜੇ ਪੀ. ਗੀਨ, ਏ ਲਿਟਰਲ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ (ਪੀਬੋਡੀ, ਮੈਸਾਚੁਅਟਸ: ਹੈਂਡਰਿਕਸਨ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1987), 495. ⁶ਹਾਰੀਸ ਡੇਵਿਡਸਨ, ਐਲਨ ਐਮ. ਸਟਿਂਬਸ, ਐਂਡ ਅਰਨੈਸਟ ਫ੍ਰੈਂਡਰਿਕ ਕੇਵਨ, ਦ ਨਿਊ

ਬਾਈਬਲ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1954), 448. ⁷ਵੇਖੋ ਥਿਊਜਿਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ, ਸੰ. ਗਰਹਰਡ ਕਿਟਲ, ਅਨਵਾਦ ਅਤੇ ਸੰਪਦਨ ਜਿਓਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬੋਨਿਲੇ (ਗੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਂਸ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1964), 1:545; ਵਿਚ ਏ. ਓਪਕੇ, “bapto.” ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, ਏ ਨ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸਿਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਿਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ, ਦੂਜਾ ਸੰਸਕਰਣ., ਸੰ. ਵਿਲੀਅਮ ਐਡ. ਅਰੰਡਟ ਐਡ. ਵਿਲਬਰ ਰਿਗਾਰਿਕ, ਐਂਡ ਫੈਡਰਿਕ ਡਬਲਯੂ. ਡੈਂਕਰ (ਸਿਕਾਰੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਆਫ ਸਿਕਾਰੋ ਪੈਸ, 1979), 131. ⁸ਕੰਨਫ੍ਰੈਂਟੂਨਿਟੀ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਬਾਈਬਲ, ਸੈਂਟ ਜੋਸ਼ੇਨ ਸੰ. (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਕੈਂਡਿਲਕ ਬਕ ਪਬਲਿਸਿੰਗ ਕੰ., 1963), 163. ⁹ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਆਫ ਦਾ ਜ਼ਰੂਸਲੇਮ ਬਾਈਬਲ (ਗਾਰਡਨ ਸਿਟੀ, ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਡਬਲੱਡ ਐਂਡ ਕੰ., 1966), 177.